

چکیده

اثر ترکیبی کلروژنیک اسید و پردنیزولون در مدل تجربی کولیت اولسراتیو

درمان بیماری کولیت السراتیو عملاً با استفاده از پردنیزولون اتفاق می‌افتد. کلروژنیک اسید که به صورت عمده در قهوه و چایی سبز وجود دارد، دارای خواص ضد التهابی و ایمنومولوژی می‌باشد. هدف از این پروژه مقایسه اثرات پردنیزولون و کلروژنیک اسید هم به صورت جدا هم به صورت ترکیبی در رت‌های مبتلا به بیماری کولیت السراتیو است. برای دستیابی به این منظور رت‌ها را در 5 گروه: کنترل، مبتلا به بیماری کولیت السراتیو، درمان با پردنیزولون (2 kg/mg)، درمان با کلروژنیک اسید (100 kg/mg) و درمان ترکیبی (پردنیزولون 1 kg/mg و کلروژنیک اسید 50 kg/mg) قرار می‌گیرند. درمان پس از القای بیماری شروع و به مدت 10 روز ادامه یافت. القای بیماری به صورت تزریق داخل رکتومی 1 سی‌سی استیک اسید 4 درصد به رت‌های بیهوش شده با اتر انجام گرفت. نسبت وزن روده، شاخص شدت بیماری محاسبه شد و میزان مالون‌دی‌آلدهید، تست‌های نیتریک اکساید، میلوپراکسیداز و بیان ژن‌های TNF_α و IL_1β و IL_6 بروی بافت روده هموژن شده انجام گرفت. نتایج حاصله نشان داد که تیمار به صورت ترکیبی (پردنیزولون 1 kg/mg و کلروژنیک اسید 50 kg/mg) هم در مورد شاخص‌های شدت بیماری، هم سنتز نیتریک اکساید و میلوپراکسیداز، و هم بیان ژن‌های سایتوکتاین‌های پیش التهابی نسبت به سایر درمان‌ها مفیدتر بوده عملکرد بهتری داشته است.

واژه‌های کلیدی:

کلروژنیک‌اسید ، پردنیزولون، کولیت اولسراتیو ،
درمان ترکیبی ، رت ویستار